



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Vitam petijtate, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & seculum  
seculi.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-37005**



benedictiones commendentur, in quo absq; dubio de bonis futuris se loquit ostendit in quibus nulla tristitia, nulla amaritudo sit. Nā quæ hoc uitæ tēpore possidemus q̄tumlibet optima, nō sine malitiā possidemus, dies enī mali sūt. Et sufficit diei malitiā sua, ait Christus, q̄n̄ & electis suis prædicit, q̄ in mundo pressurā essent habituri, nec ip̄am gratiā dei suauissimā, sine labore possessuri, quo uerbo præoccupat, ne quis coronā auream Christi intelligere præsumat

*Christus in rebus sacris*

*rex.*

in rebus bonis, hoc est, futuris & spiritualibus. Allegoriā ergo nobis extorquet ipsa circūstātiā, cōsequētiā & sententiā uis, ut per impetitionem aureæ coronæ, aliud nihil periphrasticos intelligamus, q̄ eum regē esse cōstitutū in rebus sacris, spiritualibus & optimis. Quæ periphra-  
*Periphraſis in sacris literis.* sis non rara est in sacris literis. Iudic. v. Qui ascēditis super nitētes asinas, id est, qui ambulatis in uia, id est, proleteriū uulgus & plebei, Gen. xlix. Inuiderūt ei habentes iacula, id est balistarū. Ita hīc pones in capite coronam obrizi, id est, constitues eum regem regum, & dominum dominantium.

Quæ enim esset ista magnificētia dei: quæ tā grādiloquo sermone copit de scribi, ut regē hunc nō in hominū, sed dei uirtute & salute uehementer lætātem, deinde præuētum in optimis beneficijs, ac donatū lōgitudine uitæ, positumq; in benedictionē perpetuā fecerit, & inter medias has diuinas pompas, caderet in eas sordes, ut & auri istius corruptibilis iactaret gloriam, cum tales coronas passim possideāt, propria uirtute & arrogātia, ut quicq; sunt impijssimi & sceleratissimi, digni non quos in sua uirtute & salute deus lætificet cū uultu suo, sed in ira sua cōturber & deuorados igni tradat, ut p̄sequetur psalmus. Quare ma iestas tum coronātis, tum coronati, aliāq; circūstātiā monere debet, coronam hanc auri esse etiam maiestatis insolitæ & nulli regum aliorum attributæ.

Vitam petijt a te, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & seculum seculi.

Arbitror hīc partiri Prophetā, ut prædictas benedictiones dulcedinis ordine percēseat, & quid per aureā coronā uoluerit, exponat. Enumerat enim, uitam, gloriam, regnū, sacerdotium, beatitudinē, & hæc oīa æterna, deinde uictoriam & uindictā sempiternā in hostes eius, his enim expeditis, clarum erit, quid desiderarit cor regis, & quid uoluerit uolūtas labiorum eius, nempe has optimas

*Prima benedi-  
ctio.*

benedictiones. Prima ergo benedictio est quā petijt, ut a morte eum saluum faceret. Et fecit sic, Nō solum enim suscitauit eū, sed & lōgitudinē dierū dedit ei, in seculū & ultra, id est uitā æternā. Et hīc intelligimus de Christo psalmum loqui, quod uitā petijſſe scribit & datā ei æternā. Morituri enī iste affectus, qui uitā petit, q̄d Christū fecisse scribit Apostolus ad Hebræos, & exauditum pro reuerentiā, habenti enim uitam nō datur, sicut nec petitur.

Explicat autem seipsum Propheta, dum uitam petitam & datam, esse longitudinem dierum non aliquo fine terminandam, sed in seculum & in seculum seculi, dicit. Duas istas dictiones, וְיָחִי וְיָחִי olam & ed, uarie transferunt, quæ mihi tropo hebræis proprio, æternitatem uidētur significare, sicut nos alemanice dicimus, *ymmer vnd ewiglich*. De olam quidem superius diximus, quod incertum tempus significat, quæ tamen ipsa significatione, æternitatem intelligimus, sicut in Melchisedech, nullam originem nullumq; finem habente,



